

**Katedra Performatyki UJ
zaprasza na
PIĄTY WEEKEND Z PERFORMATYKĄ
14-15 maja 2016**

Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora CRICOTEKA

„Weekend z Performatyką” to organizowane co rok od pięciu lat spotkanie, w czasie którego pracownicy i doktoranci Katedry Performatyki UJ oraz studenci specjalności „performatyka przedstawień” na kierunku „wiedza o teatrze” prezentują efekty swoich badań. Od demokracji po laboratoria, od emancypacji po seriale, od widowisk sportowych po kuchnię – uczestnicy spotkania wskazują nowe problemy i stawiają pytania wciąż na nowo określające dziedzinę badań performatycznych. Zapraszamy do udziału wszystkich zainteresowanych innowacyjnymi sposobami interpretacji kultury, życia społecznego i indywidualnego, jakie oferuje performatyka.

PROGRAM

14 maja, godz. 10.30 – 12.00

Panel 1: Wymiary partycypacji

Prowadzenie: Mateusz Borowski

Panel „Wymiary partycypacji” stanowi część projektu prowadzonego przez członków Koła Naukowego Performatyków UJ w roku akademickim 2015/2016. Uczestnicy projektu zajmują się zjawiskiem partycypacji w rozmaitych dziedzinach życia społecznego i kulturowego: w teatrze, w sporcie oraz na polu praktyk polityczno-administracyjnych.

Prezentacje

- Julia Lizurek, Agata Skrzypek, *Offowi luzerzy. Partycypacja w teatrze offowym*
- Patrycja Wróbel, Karolina Niemiec-Gustkiewicz, *Wyginam śmiało ciało. Partycypacja w sporcie jako doświadczenie cielesne*
- Jadwiga Wąsacz, *Demokracja performatywna. Budżet obywatelski*

godz. 12.30 – 14.00

Panel 2: Emancypacje od...

prowadzenie: Łucja Iwanczewska

Na panel złożą się trzy wystąpienia dotyczące różnych przejawów, form i taktyk emancypacyjnych, oraz Stół ustanowień (teoretycznych i metodologicznych) – dyskusja uczestników panelu.

Wystąpienia:

Paula Haladus, *Emancypacja od marginesu*

Tematem wystąpienia będą praktyki emancypacji realizowane za pomocą architektury prezentowane na przykładzie projektu Pół-domów Alejandro Araveny.

Justyna Stasiowska, *Emancypacja od konwencji przedstawienia*

Działania artystyczne podejmowane w przestrzeni publicznej przez artystów Noise będą traktować jako próby wykorzystania funkcjonujących w danej kulturze formy przedstawienia dla zakwestionowania przyjętych sposobów funkcjonowania w społeczeństwie. Głównym case study będzie przykład nomadycznych działań Tary Transitory w projekcie //gender|o|noise\\.

Łukasz Zatorski, *Emancypacja od prawa*

W swoim wystąpieniu stosuję analityczne narzędzia performatyki do diagnozy polskiej sfery publicznej tuż po zainstalowaniu władzy przez Prawo i Sprawiedliwość, a w szczególności dokonujący się na naszych oczach (zarówno po stronie władzy, jak i jej przeciwników) proces emancypowania od takich pojęć jak "państwo prawa", "demokracja", "cenzura" czy "dyktatura".

Łucja Iwanczewska *Emancypacja od instytucji*

Wykorzystując ustalenia Elisabeth Grosz o polityce niezauważalności, chciałabym przyjrzeć się strategiom emancypowania od instytucji na przykładach działań artystów niezależnych i aktywistów społecznych w przestrzeni polskiej kontrkultury. Zapytam również, czy polityka niezauważalności może mieć potencjał sprawczy także dzisiaj?

Godz. 16.00-17.45

Panel 3: Dramaturgia, dramaturgie

prowadzenie: Dariusz Kosiński

Uczestnicy panelu przedstawią krótkie, dziesięciominutowe wystąpienia, prezentujące ich sposób rozumienia i wykorzystywania w pracy badawczej pojęć dramat i dramaturgie. Będą one punktami wyjścia do dyskusji z udziałem publiczności, która wypełni drugą część panelu.

Tematy prezentacji:

Wojciech Baluch: *Dramaturgie (poza)teatralne*

W moim wystąpieniu zamierzam na kilku przykładach pokazać, w jaki sposób nowoczesna polska dramaturgia, korzystając z dorobku twórczości teatralnej, wychodzi poza ramy sceny teatralnej stając się animatorem zarówno naszej wyobraźni jak i naszego zaangażowania artystyczno-społecznego.

Wanda Świątkowska, Dramaturgie wędrujące, czyli Szekspir jako złodziej i dostawca

Na przykładzie romansu *Pandosto. Triumf czasu* Roberta Greene'a i powieści *Przepaść czasu. Zimowa opowieść* Jeanette Winterson, czyli pierwowzoru i wariacji na temat *Zimowej opowieści* Williama Szekspira, chciałabym zastanowić się nad „wędrującymi dramaturgiami”, rozumianymi jako scenariusze, ubierane na przestrzeni wieków w coraz to inne formy, narracje, realia i język.

Dagmara Łuba, Dramaturgia seriali nowej generacji

Interesować mnie będą produkcje śmiało i odważnie odchodzące od prostych schematów dramaturgicznych, operujące narracyjnymi zakłóceniami, nieciągłościami, ryzykownymi spowolnieniami akcji, licznymi pęknięciami w strukturze opowieści, wystawiające same siebie na ryzyko bycia odrzuconymi przez standardowe przyzwyczajenia swoich widzów.

Jakub Papuczys, Dramaturgia przedstawienia sportowego

W swoim wystąpieniu postaram się bardzo krótko zarysować i poddać pod dyskusję, czym jest lub mogła by być dramaturgia przedstawienia sportowego oraz w jaki sposób jest ona przenoszona i wykorzystywana w innych obszarach kultury.

Dariusz Kosiński, Dramaturgie ulicznych przedstawień politycznych

Odwołując się do niedawnych przedstawień ulicznych (obrona krzyża w VIII 2010, Marsz Niepodległości 2011), spróbuję ukazać dramaturgię przygotowanego doświadczenia i spodziewanego zakłócenia, odgrywającą istotną rolę we współczesnej demokracji performansu.

Godz. 18.00

Chór Performatyków

Skomponowany i przygotowany przez Darię Kubisiak chór zbudowany z notatek, komentarzy, ech i reakcji na zajęcia prowadzone w Katedrze Performatyki

15 maja 2016

godz. 11.00-13.30

Panel 4: „Nauka i ryzyko”

Konrad Wojnowski, *Naukowcy i myśliwi. O tym, jak nuda zabija naukę*

W wystąpieniu pokażę przykłady pożytków, jakie nauka czerpała z przypadku, i postaram się pokazać, że usuwanie ryzyka z systemu komunikacyjnego, jakim jest uniwersytet, może prowadzić tylko do negatywnych konsekwencji, na czele z nudą biurokratycznego planowania.

Mateusz Chaberski, Katarzyna Peplińska, *Dżin z butelki albo eksperyment naukowy i ryzyko* (wystąpienie performatywne)

Przeprowadzimy eksperyment, który możemy nazwać zarówno „Dżinem w butelce”, jak i gwałtowną reakcją perhydrolu, będącego utleniaczem z nadmanganianem potasu, pełniącym rolę reduktora. Z tej perspektywy przyjrzymy się performatywnym aspektom eksperymentu naukowego jako intelektualnego i zmysłowego doświadczenia.

Anna Matras, *Niebezpieczne związki: foodpairing we współczesnej gastronomii*

Celem prezentacji będzie przedstawienie nowych perspektyw badania kuchni zwłaszcza w kontekście zwiększającej się roli badań chemicznych i neurologicznych w rozwoju współczesnej gastronomii, co determinuje zupełnie nowe podejście metodologiczne do badania doświadczenia smaku.

Piotr Urbanowicz, *Elektryczność, wolność i postęp w XIX wieku*

W swoim wystąpieniu omówię popularne pokazy naukowe elektryczności z Europy i Stanów Zjednoczonych z przełomu XVIII i XIX wieku. Chciałbym też przedstawić wybrane teorie

wynalazców i filozofów, dotyczące elektryczności (np. auto-eksperymenty Johanna Wilhelema Rittera).

Godz. 15.00-16.00

Dramatyzacje lokalności. Czytania

Sceniczne czytania tekstów dramatycznych napisanych przez studentki w I roku performatyki przedstawień Agatę Skrzypek, Julię Lizurek oraz Renatę Spyrcową. Teksty są efektem zajęć z Przekładu i transferu międzykulturowego prowadzonych pod kierunkiem dr Ewy Bal.

Katedra Performatyki istnieje na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego od roku 2011. Od tego samego roku prowadzimy na kierunku wiedza o teatrze studia magisterskie o specjalności „performatyka przedstawień”. Performatyka – tak jak ją rozumiemy i staramy się uprawiać – to badania nad wszelkimi rodzajami przedstawień, jak i ich kulturowo zmiennymi ramami. Widzimy ją jako pole wielorakich możliwości, których podstawą jest dążenie do uchwycenia dynamiki i zmienności doświadczenia indywidualnego i zbiorowego w jego różnorodnych przejawach. Traktując serio tradycyjne metafory teatru świata i komedii ludzkiej, chcemy ów teatr i ową komedię badać wykorzystując wciąż aktualizowaną wiedzę o tym, czym była i czym jest sztuka dramatyczna. Prowadzimy więc działalność niejako dwukierunkową: z jednej strony nieustannie zajmujemy się odnawianiem naszej wiedzy teatrologicznej i dramatologicznej, konfrontując ją z najnowszymi osiągnięciami praktyków i propozycjami metodologicznymi; z drugiej – staramy się tę wiedzę zastosować do badania zjawisk pozateatralnych: od aktów zbiorowych (ceremonii publicznych, zabaw, świąt, rytuałów) przez doświadczenia indywidualne, po relacje między ludzkim i nieludzkim.

Podstaw tego sposobu myślenia o świecie i mierzenia się z nim uczymy na studiach „performatyka przedstawień”, jednocześnie zapoznając studentów z wciąż nowymi perspektywami badawczymi i zachęcając do realizowania własnych projektów. Nasza specjalność otrzymała w tym roku certyfikat „Studia z przyszłością”, przyznawany za innowacyjność programu i metod nauczania. Otrzymują go kierunki wyróżniające się na rynku edukacyjnym nowoczesnością koncepcji kształcenia i wysoką jakością realizowanego programu studiów, dostosowane do rynku pracy i oczekiwań otoczenia społeczno-gospodarczego uczelni oraz prowadzone w taki sposób, by przekazywać studentom aktualną, nowoczesną wiedzę a także kreować umiejętności i kompetencje społeczne poszukiwane przez pracodawców.

Poza dydaktyką pracownicy i doktoranci Katedry realizują liczne projekty naukowe i praktyczne, działając we współpracy m.in. z Instytutem Teatralnym im. Z. Raszewskiego w Warszawie i Instytutem im. J. Grotowskiego we Wrocławiu. Organizujemy sesje i spotkania naukowe, dążąc do stałego poszerzania kontaktów międzynarodowych. Z Katedrą powiązane są dwie serie wydawnicze: „Interpretacje”, pod redakcją Małgorzaty Sugiera i Mateusza Borowskiego (wydawnictwo „Księgarnia Akademicka”), oraz „Nowe Perspektywy. Performatyka” pod redakcją Ewy Bal (Wydawnictwo UJ).

Więcej informacji na stronie Katedry: <http://www.performatyka.polonistyka.uj.edu.pl>